

PRIBIŠSKÉ NOVINY

Pribišské noviny č. 1/2024 • Vychádzajú 2x ročne • Ročník č.10 • Júl 2024 • Náklad 150 ks • Nepredajné

str. 2-3
Obci pribudla nová technika

str. 8-9
Ďakujeme za krásne zážitky

str. 13-16
Nezabudnuteľná cesta OŠK

Obec Pribiš už má k dispozícii dostatok modernej komunálnej techniky aj nový zberný dvor

Vážení občania!

Pripravili sme pre Vás prvé číslo Pribišských novín v roku 2024. Za pozornosť stojí fakt, že je to už desať rokov, počas ktorých sa Vám dostávajú do rúk. V aktuálnom čísle sa dočítate o aktivitách vedenia obce ako aj obyvateľov Pribiša počas uplynulých šiestich mesiacov. Verím, že to bude pre všetkých zaujímavé čítanie. V minulom roku sa nám podarilo získať viacero dotácií, ktoré sa stali predpokladom ďalšie-

ho zvelačovania našej dediny. Dohromady sme do obce zabezpečili prísun 550 tisíc eur. Tieto peniaze boli určené na rekonštrukciu budov (bývalého skladu JHR na zberný dvor) a na zakúpenie modernej komunálnej techniky, ktorú bude obec využívať na zabezpečenie svojho chodu. V tomto roku sme získané prostriedky zužitkovali, teda došlo k ich reálnemu využitiu. Okrem toho sme v Pribiši žili aj kultúrno-spoločenskými a športovými akciami. Futbalisti výborne reprezentovali obec počas

celej súťažnej sezóny, na jar sme si zahrali aj pamätné finále Prezidentského pohára. Súťažný ročník 2023/2024 bude pre našich futbalistov aj fanúšikov vsutku pamätnou sezónou. Je toho dosť, čo sa nám za pol roka podarilo zabezpečiť, urobiť a zažiť. Posúďte sami.

Bc. Rastislav Suroviak
starosta obce

550 tisíc eur v dotáciách na budovy aj techniku

V ostatných rokoch sa nám podarilo komplexne alebo čiastočne zrekonštruovať

obecné budovy – materskú školu, obecný úrad aj kultúrny dom, tiež šatne a areál futbalového štadiónu. V tomto roku sme sa mohli pustiť do komplexnej rekonštrukcie našej najstaršej budovy, bývalého skladu JHR. Prakticky za niekoľko mesiacov nám pribudla aj moderná komunálna technika.

Nákladné auto, traktor aj šmykový nakladač. To je výborné pre ďalšie fungovanie našej obce a zabezpečovanie jej chodu. S týmito strojmi môžeme pracovať pri vývoze odpadu, výstavbe inžinierskych sietí, údržbe verejných priestranstiev, ako aj pri ďalších prácach v obci.

Nákladné auto Renault a šmykový nakladač Hidromek – do súťaže sa prihlásila aj firma BA KIEHO s.r.o.

S vybavovaním strojov sme si užili kopec roboty, najmä s verejnými obstarávaniami. To že ich máme už v obci je jedna vec, a druhá vec boli všelijaké trampoty sprevádzajúce ich získanie.

Jednalo sa o projekt podaný cez Operačný program Kvalita životného prostredia. Žiadosť sme podali už pred dvoma rokmi, dlh-

šie teda na ministerstve stála. Potom sa veci našťastie pohli, keďže rokom 2023 sa končilo programovacie obdobie. Aj keď nám peniaze na dotácie odsúhlasili, všetko bolo treba vysúťažiť aj dodať v stanovených termínoch. Času málo, ale ak sme nechceli nechať peniaze prepadnúť, vrhli sme všetky sily do administrácie a vybavovania.

Začali sme súťažiť šmykový nakladač a nákladné auto. Čo sa týka verejného obstarávania cez elektronický kontraktčný systém, to bola hotová „katastrofa“.

Šmykový nakladač sme vysúťažili na piatykrát. Nahlásia sa do procesu obstarávania firmy, ktoré dávajú nízke ceny, ale keď príde na vec a do piatich dní majú poslať technický list s popisom, čo všetko za danú sumu dodajú, príde telefonát s tým, že oni to v tej vysúťaženej cene nevedia dodať. Prihlasujú sa do verejných obstarávaní, len aby proces zamotali a skomplikovali, dodali nejakú imitáciu, ekvivalent za nižšiu kvalitu a pod. Ako perličku uvediem, že v jednom kole súťaže sa nám medzi šiestimi firmami prihlásila aj jedna s názvom BA KIEHO s.r.o.

Nakoniec sa nám to teda podarilo na piatykrát. Máme teraz k dispozícii šmykový na-

kladač Hidromek, ktorý má prednú lyžicu, aj zadný podkop. Stál 63 tisíc eur s DPH. Šikovný stroj, ktorým si môžeme veľa vecí urobiť. A je k nemu možné dokúpiť aj ďalšie prídavné zariadenia ako kladivo, planirovačka, miešačka, metla, mulčovač, pluh, ... Na nákladné auto sme požiadali o mierny odklad termínu dodania, mali nám ho dodať do konca mája, čo sa aj zrealizovalo. Máme v obci krásny nákladiak Renault 4x4, plus 5 kontajnerov. Cena auta aj s kontajnermi dosiahla 148 tisíc eur. Príspevok obce v oboch prípadoch činil 5% z celkovej sumy. Hodnota majetku aj technické možnosti obce sa tak výrazne navýšili.

Pribudol aj traktor

Z Environmentálneho fondu SR sa nám podarilo získať ďalšiu dotáciu, tentoraz 80 tisíc eur na zakúpenie traktora s nakladačom a vlečkou. Urobili sme výberové konanie, zvolili sme dobrý výkonný traktor CASE FARMALL 100C, ktorý máme už aj

dodaný a vyúčtovaný. Kúpili sme k nemu prednú radlicu s nakladačom, vlečku, radlicu na sneh, paletizačné vidly.

Obec je tak kompletne vybavená komunálnou technikou, môžeme s ňou robiť a pracovať. Zamestnali sme nového technického pracovníka, jeho hlavnou pracovnou činnosťou bude obsluha týchto strojov, ale samozrejme podľa potreby aj ďalšie práce v obci.

Rozlúčka s desať rokov slúžiacou Pragou V3S

Mechanizáciou sme teda v priebehu roka vybavení k spokojnosti, takže stará Praga V3S, ktorá nám slúžila takmer 10 rokov, už ide do dôchodku. Získali sme ju od vojska v druhom roku môjho starostovania, teda v roku 2016.

Doteraz sme s ňou a chlapmi zamestnanými na aktivačných prácach urobili kopec užitočnej práce. Spomeniem aspoň jednu väčšiu akciu, keď sme mali nad obcou vysypaných 8 Tatiev frézovaného asfaltu, chlapi ho ručne nahodili na korbu V3S a rozviezli po cestách, ktoré postupne v obci budujeme. Všetko ručne, materiál zaschnutý na slnku, stvrdnutý, ... Za desať rokov toho bolo čo sa týka bežnej údržby obce naozaj veľa. Spomínam to aj preto, aby si ľudia uvedomili, koľko práce títo chlapi na aktivačných prácach zabezpečili a urobili, túto prácu by okrem nich nemal kto vykonať. No a výrazne nám pri nich pomohla aj naša „ve-tri-eska“.

Úprava bývalého skladu JHR – práce na výstavbe zberného dvora zabezpečuje obecný sociálny podnik

Ďalšou dobrou správou z minulého roka bolo získanie ďalšej dotácie 150 tisíc eur na stavebné úpravy bývalého skladu JHR. Asi najhoršie vyzerajúca budova v obci, desiatky rokov stála a slúžila v pôvodnom stave, bez rekonštrukcií a opráv. Klasická hala s oceľovou konštrukciou, s rozmermi 20 x 11 metrov. Tento rok sme peniaze mohli investovať do jej rekonštrukcie, väčšinu prác sme vykonali s pracovníkmi obecného sociálneho podniku. Búracie práce, sekacie, elektriку, ... Sklad prerábame na komplet, teda aj so zateplením, s novými podlahami a omietkami, novými oknami, bránami na ovládanie aj strechou. Po zrekonštruovaní bude slúžiť aj na parkovanie strojov, keďže budeme vlastniť kvantum techniky a plus ako zberný dvor na separované zložky odpadu.

S búracími prácami na JHR sme začali už minulý rok, zhadzovali sme staré stropy, ... Postupne sme robili všetko, čo sa dalo robiť v zimnom období, zima nám našťastie priala, okrem niekoľkých týždňov sme mohli stále pracovať. Všetko zabezpečujeme vlastným sociálnym podnikom, sami sme budovu sieťkovali, ovakovali, omietli, namaľovali, vydláždili, vymenili okná. Potrebovali sme pomocť akurát s fasádou a jej zateplením. Subdodávateľovi platíme čisto len prácu, my dodávame materiál.

Počas letných prázdnin nám treba dorobiť vnútorné podhľady - stropy, vybetónovať podlahu a zaleštiť ju, potáhať elektriku, ná-

sledne osadiť brány a urobiť terénne úpravy. K získanej dotácii 150 tisíc eur sme z obecných prostriedkov doplatili ešte 26 tisíc eur. Nech už táto budova konečne vyzerá do súčasného sveta a myslím, že si to aj zaslúži. Pekné dielo, investícia roka, som rád, že sa ju podarilo urobiť a budova bude opäť obci slúžiť dlhé roky.

Budeme si ešte s poslancami obecného zastupiteľstva musieť sadnúť a stanoviť cez VZN pravidlá, ako využívať tento náš nový zberný dvor plnohodnotným spôsobom. Prijatá schodná modelová situácia, aby bolo dobre. Aby sa tu dala aj garážovať technika, aj aby tu plnohodnotne fungoval zberný dvor.

Detské ihrisko pre každé dieťa

Od Ministerstva práce sociálnych vecí a rodiny SR sme získali dotáciu vo výške 45 tisíc eur na výstavbu inkluzívneho detského ihriska pre každé dieťa. Ministerstvo po

schválení dotácie pre našu obec pripravilo realizačný projekt, obec si vybrala prvky ihriska. Dopadové plochy a zemné práce si musíme ale zabezpečiť na vlastné náklady. Teda budeme mať opäť prácu pre zamestnancov obecného sociálneho podniku.

Plánujeme urobiť toto pekné ihrisko popred materskú školu. Keďže roboty máme rozrobenej stále neskutočne veľa, je možné, že

ihrisko budeme realizovať neskôr. Potrebuje dorobiť a zadministrovať najskôr zberný dvor, všetko vyúčtovať, poposielať, doladiť, lebo sú to dôležité kroky, ktoré nemožno podceňovať. Pred sebou máme aj Mrkvárske hody, bežnú údržbu obce, rok ide ako voda, nevieme všetko robiť naraz. Takže, ako som spomínal, ihrisku dáme zelenú pravdepodobne na budúci rok.

Finiš na JPÚ

Finišujeme s pozemkovými úpravami. Register nového stavu už visel, vyriešili sme tri odvolania, dokument nadobudol právoplatnosť. Čo najskôr pristúpime k vytýčeniu nových pozemkov. Nejdeme hovoriť termíny, lebo v tomto ohľade máme v štáte veľkú byrokráciu, okresný úrad nemá kapacity, ur-

čité pozície sú personálne poddimenzované, a človek nikdy nevie, čo sa natiahne. Každopádne budeme všetko chcieť uzavrieť čím skôr. Cez zhotoviteľa vytýčime všetky tri lokality naraz, následne urobíme zoznam majiteľov, prizveme ich a postupne si preberú svoj hotový projekt, teda hotovú parcelu v jednej jednine priamo v teréne. Potom príde na rad na katastri stop zápis na tri mesiace a zápis všetkých nových pozem-

kov v C stave. Potom nastane ďalšia „veľká“ chvíľa pre obec, bude sa treba postupne začať boriť s cestami, vodou, elektrikou a kanalizáciou. Neskutočná práca nás čaká, ale budeme robiť, koľko budeme môcť. Pre začatie prác na inžinierskych sieťach v týchto lokalitách teda potrebujeme najskôr vykonať zápis do katastra a potom sa budeme môcť venovať aj im.

Trojkráľový prechod, obecný ples, obecná zabíjačka a karneval pre deti

Z novoročných podujatí v obci spomeniem dva. Dňa 6. januára 2024 sa mal uskutočniť ďalší ročník Trojkráľového prechodu v Pribiši. Organizátori ho ale pre nepriazne počasie boli nútení zrušiť.

Naopak, veľmi sa vydaril Obecný ples, na ktorom sa ľudia výborne zabavili v sobotu 27. januára.

10. februára sme si užili Obecnú zabíjačku. Je to akcia konaná v hasičskej zbrojnici, hrala hudba, bolo aj občerstvenie, pripravené výrobky. Dedina sa stretla, porozprávali sme, ochutnali nachystané pochúťky. Ten istý deň sme mali na programe aj Detský karneval, ktorý začína o tretej popoludní. Aj tento sa odohral v priaznivej atmosfére.

Divadelné predstavenie Strašidlo

25. februára k nám do kultúrneho domu zavítalo divadlo Úboč z Oravského Bieleho Potoka s predstavením Strašidlo. Krásne predstavenie, môžu ľutovať tí, ktorí nepri-

šli. Naopak ľudia, ktorí nezaváhali, sa mohli na predvedených hereckých výkonoch výborne zabaviť.

Stolnotenisovým kráľom sa stal Martin Suroviak

Dňa 9. marca sa v Kultúrnom dome v Pribiši uskutočnil stolnotenisový turnaj O putovný

pohár starostu obce Pribiš. Turnaja sa zúčastnilo 25 pingpongistov. Hrali v štyroch skupinách a následne boli vyžrebovaní do KO pavúka. Nakoniec sa vo finále stretli Martin Suroviak a Jozef Maslík ml. Víťazom turnaja sa stal Martin Suroviak, druhé miesto pripadlo Jozefovi Maslíkovi ml. a na bronz si siahol Lukáš Suroviak. Zemiakovú medailu si vybojoval dlhoročný organizátor

tohto turnaja Jozef Závodančík, ktorému za jeho aktivitu patrí veľké poďakovanie. Turnaj tento rok zaknihoval svoj jubilejný 20. ročník. Z historických prameňov vieme, že za všetko môže starý vyradený pingpongový stôl odkúpený z obce Sedliacka Dubová. Prostredníctvom tejto transakcie sa k nám pred dvoma desaťročiami dostal stolný tenis.

Deň matiek

Deň matiek sme oslávili podľa tradície druhú májovú nedeľu. V kultúrnom progra-

me vystúpili deti z MŠ v Pribiši, zo ZŠ v Oravskom Podzámku, domáci harmonikári a heligonkári. Do kultúrneho domu prišlo dosť mamičiek, dostali od obce okrem občerstvenia aj kvietky na presadenie do kvetináča.

Ženám sa to videlo, konečne sme kvietkov mali aj málo. Ženám, ktorým sa kvietky neušli, tým sme ich dodali hneď najbližší pondelok.

Ďakujeme deťom za krásne zážitky, krásne chvíle ...

Školský rok 2023/2024 zatvoril brány, predškoláci odchádzajú, nové deti privítame v septembri. V materskej škole sa to veru stále mení, strieda. Za predškolákmi nám bude smutno, ale už sa tešia do školy, chcú už čítať, písať, rátať i keď niektorí už dokážu prečítať jednoduché vety. Aj v škôlke sa už deti oboznamujú s písmenkami abecedy, vedia si podpísať svoj výkres, poznávajú číslice.....no najradšej poznávajú prírodu. Prechádzky do okolitej prírody sú pre deti zážitkom, kedy s radosťou bežia po lúke, poznávajú nové rastlinky, cez lupu sledujú hmyz, chrobáčky a potom si to v škôlke ešte všetko preberieme, prelistujeme encyklopédie a bádame, zisťujeme, čo všetko sme objavili. Z rastliniek sme vytvo-

rili herbár o ktorý sa najviac zaujímala Anna-Mária Vraňáková.

Opekačka v prírode u starých Povalových na ich chate bola super ! Starkí nám pripravili super pohodlie, pochutili sme si nielen na klobáske, ale aj výbornom koláčiku. Z pohodlia hojdačky, kresiel, sme mali krásny pohľad na Roháče a Choča sme sa skoro „dotýkali“.

V enviromentálnej súťaži na tému: „Kvalita ovzdušia“ deti nakreslili veľa obrázkov. Za tvorivý prístup a pracovné listy na danú tému bola p.uč.Katka vyhodnotená za materské školy ako najtvorivejší pedagóg. Ďakujeme pani učiteľke, že vzdeláva deti novými, hravými metódami, ktoré deti obľubujú.

Deti všeobecne radi kreslia, hrajú sa s farbičkami a ich výtvarná tvorba je nevyčerpatelná studňa fantázie. Pod vedením p. uč.Katky deti kreslili , maľovali rôznymi technikami , mnohé výtvarné práce boli odmenené na výtvarných súťažiach. Materská škola bola vyhodnotená za výtvarné práce v rámci Žilinského kraja ako najaktívnejšia škôlka. Inšpirácie deti hľadajú aj v knihách z našej – nie veľkej, ale obsahom bohatej knižnice, ktorú si stále rozširujeme. Deti si knihy požičiavajú aj domov, majú zavedené čitateľské preukazy a najaktívnejší čitatelia boli odmenení. Za dievčatá – Anna- Mária, za chlapcov – Michal Povala. Ako deti čítajú? Sledujú ilustrácie, vedia pomenovať čo vidia a rozprávajú Vám o obrázku, alebo ob-

sah príbehu nakreslia. Takto učíme deti v predškolskom veku čítať, alebo po „škôl-karsky“ - osvojujú si predčitateľskú gramotnosť. Na našu knižnicu sme pyšní, deti v čitateľskom kútiku radi relaxujú a predškolační aj počas poobedňajšej odpočinkovej činnosti.

Nevyhli sa nám choroby, museli sme zatvoriť škôlku, aby sa deti preliečili. Aj pani učiteľky. Neveríte, aj tie bývajú občas choré, aj tie potrebujú preliečiť, čo v triede s dvoma učiteľkami nie je tak samozrejmé, ale zvládli sme to. Vieme si pomôcť.

Naučiť sa básničky, pesničky, nacvičiť divadielko, to bola dlhá príprava programu pre mamičky k ich sviatku. Deti boli úžasné, s radosťou ukázali a vypovedali svojím predstavením na „Deň matiek“, ako mamy nekonечно lúbia. Ďakujeme deťom za ich vystúpenie.

Ďakujeme Natálke Ďaďovej za aktívnu pedagogickú prax, určite bude z nej výborná pani učiteľka.

Deti sme odmenili výletom na Oravský hrad, kde hľadali rozprávkové bytosti. Museli lúš-

tiť rôzne úlohy, aby na záver pomohli lenivej Katarínke. Z hradu sme hneď odišli na ihrisko v Oravskom Podzámku, kde sme oslávili Deň detí. Boli tam aj deti zo ZŠ v Oravskom Podzámku. Ďakujeme p.riaditeľovi Mgr. Gajdošovi za pozvanie. Výborne sme sa zabávali na rôznych atrakciách, najmä na skákacom hrade.

Rodičia predškolákov pripravili 19.6.2024 rozlúčku. Pochutili sme si na špekáčikoch, výborných koláčikoch, súťažili sme, hrali futbal, tancovali- no bolo to super! Dobré sa nám sedelo v altánku, porozprávali sme sa, požartovali,...bolo to príjemné poobedie. Ďakujeme rodičom.

Máme posledné dni v škôlke, využívame ich najmä na rôzne aktivity vonku, to majú deti najradšej.

Našu prácu a aktivity majú rodičia možnosť vidieť aj na webstránke škôlky, ktorú pravidelne aktualizuje p.uč.Katka Ak nám niekto povie za prácu ĎAKUJEM , veľmi nás to poteší. Ak niekto hľadá len chyby, nedostatky, ťažko s takými ľuďmi komunikovať.

Z postu riaditeľky veľmi pekne ďakujem svojej kolegyni za jej prácu, vysoko si ju vážim a som rada, že som ju mohla uviesť do pedagogickej práce.

Ďakujem za každodennú pomoc našej Lucke-pomocníčke, bez ktorej by to nešlo.

Ďakujeme deťom za krásne zážitky, krásne chvíle. Ste NAJ...LEPŠÍ !!!

Mgr. Renáta Mastráková
riaditeľka materskej školy

Stále s úsmevom

Daruj úsmev už roky prináša radosť našim detičkám, a tak ako doteraz, opäť sme priniesli nové zážitky a spomienky, s ktorými sa chceme podeliť aj s vami. Poďme sa teda pozrieť, čo sa nám za posledný rok podarilo.

Prvou veľkou akciou ktorú sme zorganizovali, bola okrem karnevalu benefičná fašiangová zábava, vďaka ktorej sme vedeli pokryť určitú časť nákladov na prípravu iných akcií. Detský karneval sme si zopakovali aj tento rok a musíme uznať, že to bola naozaj jedna krásna rozprávka s množstvom kreatívnych masiek, tancovania a zábavy.

Nasledovala Veľká noc s úsmevom, kde si deti vytvorili nádherné tématické obrázky a spoločne si zasúťažili a zahráli zábavné hry. Pri príležitosti Dňa zeme sme sa zapojili do výzvy „Upracme Slovensko“. V tento deň sme sa vybrali spoločne do ulíc a snažili sme sa ich čo najviac vyčistiť. Zbierali sme odpadky a následne ich separovali. Predsalen, je to naše okolie a treba sa oň starať.

Minuloročný Detský letný tábor SUMMER opäť dopadol na výbornú! Deti si neodniesli len veľa zážitkov a nových kamarátstiev, ale zlepšili sa aj v tímovej práci a zodpovednosti. Pravidelne sme spolu športovali a svojou pomocou sa zapájali do celkového chodu tábora. Najviac sa im páčila vodná vojna, prednášky, výroba tričiek, táborové denníky, hľadanie pokladu a sviečky priani. Každoročne sa v našej obci

konajú aj Mrkvárske hody, na ktorých sme nemohli chýbať. Deti mohli navštíviť naše tvorivé dielne, namaľovať sa na tvár, odfoťiť sa pri fotostene, zasúťažiť si alebo sa zahrať hry, len tak pre zábavu. Samozrejme, minidisko a penové párty nemohli chýbať!

V priebehu roka sme niekoľkokrát navštívili základne školy, kde zvykneme vzdelávať deti na rôzne témy. Najobľúbenejšie sú mo-

delové situácie prvej pomoci, kedy deti musia preukázať či už svoje teoretické ale aj praktické zručnosti pri ošetrovaní rôznych rán alebo podávaní KPR.

Mimo tohto všetkého sme sa medzi všetkými a hlavne deťmi snažili šíriť osvetu na rôzne témy. Zapojili sme sa do dňa objatí, Svetového dňa úsmevu, šťastia, vody, Downovho syndrómu, Medzinárodného dňa povedomia o autizme a Bubnovačky. Už druhýkrát sa nám podarilo zapojiť do Európskeho týždňa dobrovoľníctva, v rámci ktorého sa naši dobrovoľníci vzdelávali na dvojdnovom školení na témy, ktoré im pomôžu pri práci s deťmi a manažmentom akcií.

Veľmi nás teší, že okolie našu činnosť podporuje a deti sa všetkých akcií s radosťou zúčastňujú. Spoločne toho zažívame naozaj veľa. Vec, ktorá nemôže nikdy chýbať je hlavne zábava, teda úsmev a smiech, čo naozaj nechýba nikdy. Aj keď je niekedy za tým trochu viac starostí a povinností, vždy je pre nás najdôležitejšie prísť a zabaviť sa, odniesť si kopu zážitkov a samozrejme úsmevu. Tešíme sa na všetky ďalšie spomienky, ktoré spoločne nadobudneme a ak by ste sa o nás chceli dozvedieť viac, nájdete nás na Facebooku alebo Instagrame pod naším názvom, Daruj úsmev.

S úsmevom vám ĎAKUJEME!

Sára Fajberová

Vytrvalosť

Nemôžeme vedieť, akú cenu má naše srdce, ale môžeme celkom presne vedieť, čo je to vytrvalosť v modlitbe.

Môžeme sa snažiť praktizovať modlitbu a udržiavať sa v nej. Byť vytrvalý - to neznamená nikdy nespoznáť náhlu slabosť alebo obdobie nevernosti. Znamená to predovšetkým neúnavne sa vydávať znova na cestu, či už sa stane čokoľvek, po akejkoľvek búrke alebo akokoľvek nedbalom období. Vytrvalosť je skrytá húževnatosť, vnútorná a pokorná, opak zatvrdnutosti, strnulosti i vzplanutia. Je to nepoľavujúca cnosť, ktorá sa nikdy nenechá odradiť.

Pokiaľ sa budeme neustále k modľube vracáť, máme vyhrané. Otcovia radi hovoria: ak nemáš dar sebaovládania, vedz, že ťa Pán chce zachrániť skrze modlitbu. Podľa nich sa nemáme snažiť poraziť svoje vášne vlastnými silami, ale máme sa neustále uchýľovať k modlitbe. Dodávajú: „Ak sa čas modlitby predĺži a zaplaví celý tvoj život, už nad tým nebudeme premýšľať a nebudeš mať čas robiť zlo.“

Spomenul som si na slová svojej prvej učiteľky hudby: „Len disciplína ti oslobodí ruky, aby mohli kedykoľvek zahráť, na čo si spomenú.“ To sa síce bohužiaľ nikdy nestalo, ale dôležité je posolstvo, ktoré mi pani učiteľka odovzdala: pravá sloboda vždy prichádza prostredníctvom disciplíny.

A čo platí pre hru na husle, platí aj v iných oblastiach. Autom sa môžem vydať kedykoľvek a kamkoľvek len preto, že som sa podriadil disciplíne, ktorú po mne vyžadoval inštruktor v autoškole. Platí to u všetkých ľudských zručností, najmä však u tej najdôležitejšej – lásky. Môžem chcieť milovať každého na stretnutie tak ako Ježiš, ale nikdy toho nebudem schopný, ak sa nenaučím nesebeckej láske, v ktorej sa budem vo vyhradenom čase cvičiť.

Bez cvičenia by jej jedinečný dar zostal nevyužitý

Sarah Changová bola od začiatku obdarená hudobným génom, ale len ona sama môže priznať, že nebyť nekonečného cvičenia, nemohla by svoj dar zdieľať s druhými na pódiu koncertnej sály. Bez cvičenia by jej jedinečný dar zostal trvalo skrytý.

XXX

Veľa vecí v našom živote vyžaduje vytrvalosť a trpezlivosť – naučiť sa cudzí jazyk alebo hrať na hudobný nástroj, vyštudovať školu, dokončiť pracovný projekt... Čím náročnejšia a dlhodobejšia úloha, tým viac vytrvalosti potrebujeme. Apoštol Pavol nám stavia pred oči náš „celoživotný projekt“, v ktorom treba vytrvať až do konca. Kde vytrvalosť čerpať?

Dovolím si ponúknuť skúsenosť, ktorú som s vytrvalosťou urobil ako športovec - hobbist. Ak mám vytrvať v tréningu, potrebujem mať stále pred očami cieľ, ku ktorému smerujem

napr. hlavné preteky sezóny, ktoré predstavujú veľkú výzvu, na ktorý sa dlho teším. Vytrvať v tréningu mi pomáha práve to, že viem, k čomu mierim, prečo to robím, k čomu sa aj tou dnešnou aktivitou posúvam. Dáva mi to motiváciu niečo pre ten cieľ urobiť, aj keď sa mi práve nechce. Staré námornícke príslovie hovorí: „Pre loď, ktorá nevie, do ktorého prístavu mieri, je každý vietor nepriaznivý.“ Potrebujeme vedieť, kam mierime a prečo. Aj dokončiť školu ide ľahšie, keď viem, prečo ju študujem a kam ma to má nasmerovať.

Apoštol Pavol nás pozýva, aby sme vytrvalo čakali na Ježišov príchod, pretože sme povolaní do plného a večného spoločenstva s Ježišom Kristom. Mám pred očami tento cieľ svojho života a nezabúdam naň? Teším sa na neho? Čo pre spoločenstvo s Ježišom urobím dnes?

XXX

Možno,

že niekedy v živote budeme mať príležitosť urobiť nejaký zásadný čin, ktorý bude mať obrovský vplyv. Treba sa nám podariť aj niekomu zachrániť život.

Nie je ale dobré sedieť a čakať na príležitosť vykonať niečo veľké.

Väčšina dobrého ovocia nášho jednanja totiž rastie a dozrieva postupne.

Z toho,

pri čom zostaneme, v čom vytrváme.

Pri väčšine toho, čo robíme, nezáleží toľko na tom, že sme s tým začali.

Je jedno, koľko slovíčok cudzieho jazyka sme sa naučili za dva týždne, že sme sa naučili prvé tri akordy na gitaru.

Dôležité je, či v tom budeme pokračovať ešte o rok, o dva...

Skrátka množstvo našej aktivity nesie ovocie až po dlhšej dobe, je to beh na dlhú trať.

Maratónci majú dokonca zásadu, že nesmie prepáliť začiatok, aby vydržali až do cieľa.

Obrazom kmeňa a ratolestí nám Ježiš stavia pred oči, že aj vzťah s ním ponese v našom živote ovocie, len keď v životodarnom spojení s ním zostávame, keď z neho čerpáme trvalo.

Zostávajme v ňom!

XXX

Môj obľúbený autor o sebe v jednej zo svojich kníh píše, že ako chlapec bol budižkničemu. Nič mu nešlo, pri ničom nevydržal, zo všetkých škôl vyletel a postupne aj odpadol od viery. Keď sa zamýšľa nad tým, čo ho vrátilo do života, zmieňuje svoju matku, ktorá sa za neho celé roky trpezlivo každý deň

modlila a verila Bohu, že sa o jej syna postará. Dnes je tento človek jedným z najuznávanejších amerických psychológov.

Napadlo ma, že my ľudia veľmi radi vidíme okamžité výsledky! Život vo svete nás v tom utvrdzuje. Pokiaľ sa nám chvíľu nedarí v práci a nepodávame najlepší výkon, hrozí nám výpoveď. Keď sa dostaneme do vzťahovej krízy, partnerstvo často končí, pretože riešenie by bolo príliš zdĺhavé, náročné a výsledky neisté... Životné udalosti a situácie, ktoré sú „počas na dlhú trať“ nás skrátka príliš nepritahujú.

Mamička spomínaného amerického psychológa vytrvalo dôverovala Bohu, že jej syna prenesie cez ťažké obdobia. Aj my mu môžeme dôverovať v našich osobných záležitostiach. Niektoré veci sa nemôžu stať hneď. Je potrebné nejaký čas počkať a veriť Bohu, že on pozná ten najlepší čas. Možno, že odpovede na naše prosby, otázky, túžby a smútky nedostaneme hneď, ale nič z toho nezapadne. Boh totiž s vytrvalosťou problém nemá.

Ako sme na tom my? Ako vnímame náš život a vzťah s Bohom?

Je to pre nás krátkodobá záležitosť, ktorá končí vo chvíli, keď príde nejaká prekážka alebo prijímame to, že život s Ním vyžaduje vytrvalosť a považujeme ho za celoživotnú cestu?

XXX

Mohli by sme tak vymenovať mnoho oblastí, kde konáme zle a ktoré sa môžu premeniť na charizmu. Teraz ale spomenieme tvrdohlavosť. Je veľkou výhodou byť tvrdohlavým, či mať vo svojom okolí tvrdohlavých ľudí. Tvrdohlavosť totiž môže byť premenená na veľmi peknú charizmu, a tým je vytrvalosť.

Keď sa vaša tvrdohlavosť zmení na vytrvalosť, ste šťastní ľudia. Keď sa totiž stretnete s nejakými životnými ťažkosťami, idete ďalej. Môžete trpieť, ale len tak nič vás neznechutí. Dokážete bojovať až do konca. Častokrát stretávame ľudí, ktorí pred každou nepríjemnosťou, pred každou ťažkosťou padajú. Sú aj takí, ktorí začnú tisíc rozmanitých činností, ale potom všetkého nechajú, nič nedokončia. Nemajú silu doťahovať veci do konca. Tvrdohlavý človek sa nebojí prekážok, on ide dopredu. Pokiaľ ale tvrdohlavosť zostane tvrdohlavosťou, nie je to dobré. Ale ak sa premení na dar vytrvalosti, stáva sa veľmi dôležitou vlastnosťou v živote skupiny i jednotlivca.

Je pravda, že sa s tvrdohlavými ľuďmi nežije najlepšie, pretože vedú veľmi silne obhajovať svoje argumenty. Ale keď títo ľudia Pánovi dovoľia, aby ich menil, stávajú sa z nich veľmi vzácní, stáli, vytrvalí a dôslední ľudia.

Jaroslav Suroviak
kňaz

Pribiš a jeho obyvatelia na historických záberoch

Nezabudnuteľná cesta OŠK Pribiž do finále Prezidentského pohára

Súťaž Prezidentský pohár organizovaný SFZ nemá dlhé trvanie, po dvoch ročníkoch si však získala medzi futbalistami veľké renomé. Víťaz Prezidentského pohára získava titul „Víťaz Prezidentského pohára“ a stáva sa držiteľom putovného pohára. Zároveň získava finančnú odmenu 5 000 eur, zdolaný finalista 2 500 eur. Predsa len, hrá sa najmä o česť a slávu, ktorá ostane účastníkom a najmä víťazom na celý život. Pohárová súťaž je určená pre víťazov najvyšších súťaží jednotlivých Oblastných futbalových zväzov Slovenska. V tomto roku sa vo finále stretli OŠK Pribiž a TJ Družstevník Látky. Futbalisti z Pribiža sa nakoniec stali zdolaným finalistom, za svoj výkon a reprezentáciu obce si však zaslúžia absolútorium. Po odznení najväčších emócií sme požiadali dvoch zástupcov klubu o rozhovor. Prvý odpovedal starosta obce Rastislav Suroviak.

Ako hodnotíte súťaž o Prezidentský pohár?

Skvelá súťaž, výborne zorganizovaná, len podľa mňa je tam malá finančná odmena pre víťazov (úsmev). Myslím, že to bude čoraz viac a viac prestížnejšia a populárnejšia súťaž. U nás ňou žila celá dedina a postupne

aj celá Orava. K výborným skúsenostiam patrí aj precestovanie pol Slovenska, aj to stálo za to. Videli sme rôzne „typy“ ihrísk (smiech), čiže aj horšie, aj lepšie.

Čo považujete za kľúčové chvíle a momenty na ceste do finále?

Kľúčovým momentom bolo, že sme vôbec vycestovali na 2. kolo do Lysej pod Makytou. Káder bol vtedy veľmi úzky (veľa zranených a po robotách). Termíny odohratia pohárových zápasov určili na stredu, čo je v polovici pracovného týždňa, a preto bolo niekedy veľmi ťažké dať dokopy káder. Keď sme cestovali do Lysej, tak sme ešte dokonca aj meškali kvôli horiacemu kamiónu na diaľnici. Náš kapitán Tadeáš Vraňák tam vycestoval s mužstvom o barľách, s nohou v sadre, aspoň pre podporu. Nakoniec sme tento ťažký zápas zvládli na penalty a postúpili. Vtedy som si povedal, že toto nie je náhoda.

Aké bolo miesto konania finále?

Krásny štadión v Poprade, trávnik ako u mňa na dvore (smiech). Priestory štadióna nové, krásne, čisté. Úžasné miesto pod Tatrami. Organizácia bola vynikajúca, aj zo strany SFZ všetko bolo tak, ako má byť a ako sme sa vopred dohodli. Rozhodcovia klobúk dole, ale nielen vo finále. Fakt súťaž mala úroveň. Palec hore SFZ!

Ako hodnotíte súpera?

Súper mal svoje kvality, a možno aj troška viac šťastia. Čo dodať. Zápas bol výnimočný. Videl som komentáre, že lepší ako finále Slovaft Cupu. Do polčasu mohli diváci vidieť krásne 4 góly, hra sa prelievala z jednej strany na druhú, takže určite sa bolo na čo pozerieť. Súperi mali jeden druhého prečítaného. My sme sa nezľakli a prvý polčas sme do súpera búšili, ako sa len dalo. Dovolím si tvrdiť, že sme boli určite lepším tímom, no Látky boli efektívnejšie, čiže vyťažili z minima šancí maximum. V 2. polčase to už bolo o tom, kto dá prvý gól, tak bude mať väčšiu šancu vyhrať. No a ten po našej nepremenej tutovke dali hráči Látok.

Verili ste v celkové víťazstvo?

Vo víťazstvo sme verili do posledných sekúnd, ale hráči Látok boli skúsení a umne si to v obrane podržali. Nám chýbalo troška povestného šťastia, ktoré sme si zrejme vyčerpali v predchádzajúcich zápasoch, kde sme 2x postupovali cez penaltový rozstrel. Ale nevedí, aj 2. miesto je pre nás obrovské víťazstvo. A ako som už povedal, nielen pre nás, ale možno aj pre celú Oravu.

Viete nám uviesť, aké boli vaše pocity po poslednom hvizde rozhodcu?

Samozrejme, zmiešané! Hlavne kvôli chalanom, pretože si to fakt odmakali. Celý zápas išli do plných a nakoniec nám víťazstvo o chl púšlo. Kebyže tie Látky aspoň nad nami dominovali, ale nič také sa nedialo. Boli sme im úplne vyrovnaným súperom, ak nie aj miestami lepším tímom. Čo dodať? Chalani si zaslúžili vyhrať, a bodka.

Mali ste podporu fanúšikov?

Áno, boli skvelí. Natlačili sme sa do 2 autobusov a mnoho z nás prišlo samostatne autami. Spolu s fanúšikmi z Látok sme vytvorili skvelú atmosféru, ktorú pochválil aj domáci komentátor slovami, že takúto atmosféru a kulisu tu už dlho nemali (úsmev). Bolo nás tam všetkých 1080 divákov, z Látok prišlo o niečo viac. Naši fanúšikovia, samozrejme, ďakovali hráčom aj po poslednom hvizde a neprestávali tliekať. Super! Patrí aj im jedno veľké ďakujem, pretože je vidieť, že si vážia, čo pre našu malú dedinku futbalisti robia.

Aký je kolektív hráčov?

Kolektív je scelený a všetci sú výborná stmelená partia. Jeden druhého podržia, poradia a bojujú, alebo bojovali teda ako mušketieri, jeden za všetkých, všetci za jedného. Janko Beňuš ml. ich asi krmi špeciálnym elixírom (úsmev).

Cestu domov sprevádzala oslava?

Jeden aj druhý autobus to poriadne pocítili. Spievať a hrať na harmonikách sa začalo už po záverečnom hvizde, takže aj to svedčí o tom, kto sú pre nás víťazi.

Čo znamená účasť OŠK Pribiš vo finále?

V prvom rade je to obrovská prestíž tak pre náš klub, ako aj pre našu celú obec. Myslím, že konečne ďalší ľudia na našom Slovensku vedia, kde je naša krásna malebná dedinka Pribiš. Takisto je to aj pekná reprezentácia Oravy a, samozrejme, aj Oravského futbalového zväzu, ktorý to takisto poňal veľmi krásne a na čele s pánom predsedom Mušákom venoval po finálovom zápase našim chlapcom ďalších 2000

eur. Rovno tvrdím, že je to momentálne jeden z najlepšie fungujúcich oblastných futbalových zväzov na Slovensku. No a účasť vo finále pre nás priniesla aj ďalšiu finančnú odmenu pre porazeného finalistu vo výške 2500 eur. Bola to zároveň krásna futbalová skúsenosť a jazda, veď v podstate sa tohto turnaja môžeme zúčastniť iba raz a Pribiš to dotiahol do finále!

Aký je váš odkaz pre fanúšikov futbalu?

Podte nám pomôcť robiť futbal v našej obci aj naďalej, potrebujeme ľudí (smiech). Ale teraz vážne, robíme futbal pre ľudí. Bez vás by to nemalo ani zmyslu.

Komu by ste adresovali poďakovanie?

Jedno veľké ĎAKUJEM patrí všetkým hráčom, fanúšikom, a celému realizačnému tímu, ktorý sa pod túto nádhernú cestu pribišského futbalu podpísali. Špeciálne ďakujem Stanovi Meľovi ml. a Jančimu Beňušovi ml., že dokázali dať dokopy takýto vynikajúci tím a dovedli ho až do tohto finále. Druhé ďakujem patrí nášmu 18-ročnému kapitánovi Tadeášovi Vraňákovi. Je to obrovský srdciar a pravý Pribišan, nielen skvelý futbalista, ale aj perfektný človek. Kiežby takýchto ľudí bolo čo najviac.

Po takomto krásnom poďakovaní sme sa obrátili s niekoľkými otázkami aj na mladého kapitána mužstva Tadeáša Vraňáka.

Ako sa dnes pozeráte na súťaž o Prezidentský pohár?

V prvom rade by som chcel poďakovať celému zväzu za možnosť hrať takúto súťaž. Pre celú dedinku to bola obrovská oslava futbalu, v dedine ma každý zastavoval a pýtal sa o akú to vlastne súťaž ide. Je to novinka a veľmi podarená, veď na finále prišlo 1100 ľudí!

Aké sú najhoršie a najkrajšie momenty na ceste do finále?

Najhorší, keď som nemohol nastúpiť do zápasu v Makyte kvôli zlomenine členka. Bolo to ťažké sledovať z lavičky, chcel som si dokonca roztrhnúť sadru a ísť hrať ale zdravie je vždy najdôležitejšie a chlapci to zvládli aj bezo mňa. Najkrajší moment, ktorý bude nezabudnuteľný do konca života bolo objímanie s fanúšikmi po druhom góle v Kľušove. Takisto na konci zápasu spievanie Na Orave dobre, na Orave zdravo. A, samozrejme, aj cesta domov bola nezabudnuteľná, aj

keď niektorí sme po tej dlhšej ceste a všetkých tých pumpách mali nejaké to okno (smiech).

Aký ste typ kapitána?

Nikdy by som si nedovolil nikoho kritizovať, pretože práve ja robím najväčšie chyby, keďže som aj najmladší v kádri, rád si nechám poradiť. Chlapcov sa snažím vždy burcovať a povzbudzovať. Aj po nešťastnom finále som

im povedal, že sú pre mňa navždy šampióni. Bojovali za Pribeš ako levy.

Klápalo to v tíme od začiatku, alebo ste sa počas pohárového ťaženia zladovali čoraz viac?

Chémia sa tvorila už od minulého roka pri postupových radoch, vygradovala keď sme v Slovnaft Cupe vyradili Bobrov a postupne sa z nás nestalo len mužstvo, ale rodina. Rodina, ktorá bojuje spolu a ktorá spolu vyhráva aj prehráva.

Čo si po tejto skúsenosti na mužstve a chlapcoch najviac ceníte?

To, že sme vytvorili vzťahy, ktoré budú pretrvávajúť do konca života. Možno sa niekedy futbalovo rozídeme a zmeníme kluby, ale už navždy budeme partia, ktorá to dotiahla až do finále v Poprade.

Ako by ste charakterizovali finálového súpera?

Bojovný súper, ktorý hral jednoduchý, ale zato efektívny futbal. Trio v útoku rozhodlo zápas, hráč Kurák, ktorý nám dal dva góly, má viac ligových štartov ako ja štartov v mužskom drese, takže to bola pre mňa aj pre nás všetkých veľká skúška. Látkam gratulujem k výhre. Boli o gól lepší.

Verili ste až do posledného hvizdu rozhodcu, že sa mužstvu podarí vyrovnať?

Verili sme. Nikdy sa nevzdáme a na trávniku sme vypustili každú kvapku potu. Veľmi sme chceli vyrovnať. Chceli sme potešiť všetkých tých ľudí, ktorí za nami prišli. Nedokázali sme to. Možno sme nevyhrali zápas, ale vyhrali sme srdcia fanúšikov. O to nám aj išlo.

Aké boli pocity po ukončení duelu?

Hneď po zápase mi vyhrkli slzy do očí. Bolo to ťažké, stále to ťažké bude. Keď chodím cestou do školy a vidím odbočku Poprad, vždy ma zmrazí. Možno je to ešte krátka doba, no pre mňa je to naozaj ťažké. Po ničom viac som netúžil, ako vyhrať to pre nás všetkých. Mrzí ma to. Mnohí ma utešovali,

že mám pred sebou ešte dlhú kariéru, no toto bolo pre mňa niečo, do čoho som sa celý oddával. Bohužiaľ, aj taký je šport.

Pamätáte sa na cestu domov? Čím bola nezabudnuteľná?

Aj cestou domov sme spievali a tancovali. Mali sme viacero zastávok. Bol som z tých (ne) šťastnejších a cestu si pamätám, no niektorým chlapcom som musel na druhý deň referovať čo sa dialo. Jeden z fanúšikov mi ráno volal ako dopadol zápas, že si to už nepamätá. Aj o tom je futbal.

Kapitánov odkaz fanúšikom aj členom mužstva

Fanúšikovia, chlapci z futbalu a všetci, ktorí sa staráte o futbal v Pribeši: Ste úžasní a pre mňa ste majstri, ste moja druhá rodina. Som hrdý, že môžem byť Pribešan a mať okolo seba takýchto ľudí ako ste vy! Nemeňte sa a zostaňte takí úprimní ako ste! Ďakujem vám! Táto sezóna bola pre mňa najkrajšia vo futbalovej kariére.

Stanislav Krakovský
Foto Pavol Lorko

Finále Prezidentského pohára

TJ DRUŽSTEVNÍK LÁTKY – OŠK PRIBIŠ 3:2 (2:2)

Zostava OŠK Pribeš: Michal Suroviak, Kristián Gálik, Michal Janota, Matej Duraj, Tadeáš Vraňák (C), Nikodém Staš, Ján Kubačka, Kristián Šeliga, Jakub Sučák, Jozef Válek, Frederik Baričák. Náhradníci: Filip

Brienik, Ján Beňuš, Patrik Sučák, Marek Žákovič, Martin Janota, Lukáš Slovák, Adam Závodančík, Lukáš Macek. Realizačný tím: Pavol Bača (tréner), Milan Mores (technický vedúci), Ondrej Martvoň (masér), Rastislav Suroviak (lekár), Stanislav Meľo (fyzioterapeut), Rastislav Suroviak (člen realizačného tímu), 1084 divákov.